

Թուրքիան իրաժարվում է Լոզանից,
եւ Սեւրը ավելի ժամանակակից...

Թուրքիայում խորհում են հայ-բռղական հարցի եւ
Արևմուսֆի դերի վերաբերյալ

«Հյուրերիք» թերթը «Ծաղկախաղ բուրժական մամուլի» սյունակում արտադրում է ու շաղրավ հոդվածներ: Ահա Վերջերս թերթի այդ սյունակում տեղ է գտնվ հայտնի հաւաքարական խոս Իշխան Սելզուի «Տարակուսան», ցնորդ եւ նույնիսկ...» խոռագրով հոդվածը: «Չում հուրիյեր» թերթից արտատպած հոդվածում հեղինակը մի անգամ եւս մասվախությամբ լննու բան է առնում Արևմուտիքի այստեղ կոչված հակաքուրթական դիրքորոշումը՝ կատված երդական հարցի, հայկական բանաձեկի, նաև 1923 թվականի Լոզանի դայմանագրի հետ, որ Թուրքիային անկախություն էր դարձել: Օգսվելով առիթից նետն, որ Վերոհիշյալ հարցերը հաւաքարական Պարսից ծոցի դաշտերազմից հետո հաճախակի են արծաթվում բուրժական մամուլում: Ու դակաս հաճախականությամբ հիշատակվում է, թե Լոզանի դայմանագրին մինչեւ օրս չի վահանական կարգություն ստեղծվել ԱՄՆ-ի կողմից: Մեզ հայտնի Ալփարայան Թյուրիտը, «Թերզումանի» առաջնորդողի հեղինակ Ալբենու Բըլըը. «Հյուրիյերում» միեւնույն սյունակը վարող Օքրայ Եւչին, նաև «Միլիյերի» մեկնարան Չուչուն Բըրջան անդրադառնալով հյուսիսային Խամում երդական իննավարություն ստեղծելու հարցին, հարձակումներ են գործում Արևմուտիքի վրա, որ նմանադարում է բուրժական իշխանություններին երերի գոյուրյունը ժմխելու համար, եւ մեղադրություն նրան դավաճանության մեջ: Դատկանաւական է, որ վերոհիշյալ հեղինակները, խոսելով Թուրիայի դեմ ուղղված երդական զինված դայտարի մասին, հաճախակի են հոլովում հայերի կամ հայկական կազմակերպությունների անունը: Օդինակ. «Չումհուրիյերի» մեկնարան Ռուսություն իր հողվածում նույն է. «PKK-ի եւ ASALA-ի կողմից 1980 թվականի ապրիլի 6-ին Լիբանանում գումարված խորհրդակցությունում կայացվել է Թուրիայի հանրապետության դեմ համատեղ հարձակումներ գործելու համաձայնություն, որոնց նոյատակը Թուրիայի տարածում երդական անկախ դետականության ստեղծումն է»: Ավելացնեան Թյուրիտը շարունակելով Սուածուի միտքը, իր հերքին ավելացնում է Սեծ Դայաստանի ըստեղծման վարկածը, նետնով, թե այդ բոլոր դավադրությունների թիկունում կանգնած է Արևմուտիքը: Նա եւ գրեթե մյուս բոլոր հեղինակները Արևմուտիքին մեղադրում են հայերի, հոյսների հակաքուրթական գործունեությունը հովանակութելու միջոցով երկիրը մասնաշման վրա անցի առաջ կանգնեցնելու եւ Թուրիայի համար խաղական այնուհի դայմաններ ստեղծելու համար, ինչպիսին էր երկրի դրույթունը Սերի դայմանագրի նախօրյակին: Այդ առումով թթենու ամենառուագրավը Իշխան Սելզուի հոդվածն է Այն թագմանաբար ներկայացնում են ձեր ուշադրությանը:

19-րդ դարում Արեւմուտքը տառապում էր «Արեւելյան հարցի մոլուց թվով» և բուռն գործունեության ծավալում այդ սպիրի-րյամբ: Դրա հիմքում ընկած էր Բաղկան-նուից Միջնակա Պարսից ծոց ձգվող Օսման-յան տարածքին տիրանալու ինտերիալիստների բուռն զանկությունը:

Ենքարկվելով մեծ տեղորյունների ճըն-
շումներին, Օսմանյան կայսությունը լուրջ
փոփոխություններ կատարեց և նույնական
համակարգում, բայց և այնուհես կարողա-
ցակ հազուրդ տալ Երանց նկրտումներին:
Բարձրագույն դուռը դարտավորվեց նաև
հարզել կայսության մեջ բնակվող էրջի-
կական այլ ընդհանրությունների իշտակունք-
ները: Միևնույն է, դա նույնութեա չօգնեց:
Շառնակ Արևմուտիքի ճնշումներին ներակ-
վող կայսության արտադին դարտէր ան-
ընդհատ աճում էր:

Լոզանի դայմանագիրը լուծում քերեց
ընդամենը հարցի իշխական կողմին: Թու-
ժիան, ու ստեղծվել էր դատերազմի և ա-
զատագրական դայքարի ընորհիվ, ամփոփ-
վեց իր օրինական սահմանների մեջ: Խսկ
մնացած տարածքները Մերձակոյ Արևել-
յում, որոմ մինչ այդ դատկանում էին Օս-
մանյան կայսրությանը, իմաստիալիզմի
բաժին դարձան:

Մերձակոր Արևիելքը,որ տեղ է զբաղեցնում նաև Թուրքիան, հանդիսանում է թերեւ երկրագնդի ամենատաք շրջանը: Երբեմնի արևելյան հարցն այսօր հարուրյուն է առնում, այս անզամ մերձակորարևելյան խնդրի անվան տակ: Արևինութքը, այսինքն եւրոպան ու ԱՄՆ-ը, Թուրքիային այդ խրնդի մեջ ներտառելու համար մինյանց հետ նն մրցակցուն: Արևինութքի ծեռը, որ Օսմանյան կայսրության ժամանակ Անատոլիայի մեջ էր, շարունակում է կատարել իր խառնակից դերը նաև այսօր: Արևինութքի օրակարգութ էին Անատոլիայի երենկական խնդիրները, որոնց առնյությանը շարունակ այդ նոյն նույն նույնեցումն է դրսեւուն: Արևինութքի իր բաղադրականությունը կառուցում է եղելով Հայաստանի և Քրդսահմ գոյության վարկածից: Ինաւկե, կամա-ակամա հարց է ծագում Թուրքիան նորից «հիվանդ մարդ» է դարձել», ինչդես Օսմանյան կայսրության ժամանակ էր, որին դեմք է մասնաւեն մեծ եւրոպականները:

Թուրիայի արտաքին դաշտը ներկայությունում է 50 միլիարդ դոլար: Հաջուկ առնելով այս հանգամանեց, կարող ենք ասել, որ երեք մեծամասնություններ են:

Վո՞ր չէ: Քաղաքանայտ Ստամբուլում դասմարդական գիրկեն անցած օսմանցին կարծես հայություն է առնլ Անկարայում և նորից զուխը և խոնարհում Արևմուտքի առաջ:

Գաղտնի թե քացահայց հիմա արդեն
վիճարանում են հետեւյալ հարցերի ընթաց
և ասում. «Առյօն Լօզամից իրածագվել
դեմք չէ: Մի՞րե Սեւր որդես դայմանա-
զիր ավելի ժամանակակից չետ: Ի վեցը,
Սեւր կայսուրյան ժողովուրդներին ազա-
տուրյուն է դարձնում: Թուրք մնուալոր է,

մորյա և ուղագուռա: Խուրը աղավոր է:
հայերին կոտորել, իսկ երդին ճնշման
տակ է դահել: Անատղիան նորից դեմք է
բաժան-բաժան արվի: Ենչի, թե Հայա-
սանը մինչև ո՞ւ է ծզվելու: Մինչև որտեղ
է Թրդուան կոյզելու: Տեսեմ, հանկարծ
հոյներին շմոռանամ: Ոչ միայն արեւել-
յան, այլն արեւմյան Անատղիան էլ ի վե-
ցու մեզ չի դատկամու: Այդ երկու երջան-
ները գայլի բաժին են դառնալու: Ինչդես
ենեւում է, հայն ու Խուրը հոյսերը կատել
են մեր մեծ դաշնակցի՝ ԱՄՆ-ի հետ: Չէ-
ու Մնձավոր Արեւելի բարեզը նորից է
ծնաւալովելու: 20-րդ դարի առաջին բառու-
յին Արարութի զիսավորությամբ կազմա-
վուված բուրժական հանրապետությունը կր-
դահետանի՝ արդյուն իր գոյությանը մինչև
21-րդ դար, հազիվ թե:

Թող ոչ ո՛վ ինքնախարեռյամբ չզրադացի: Մրամի այն հասցեն են, որոնք լրջութեան մնաւիկում են ինչպէս Թարգիայի նորում, այնպէս էլ երկից դուրս: Իսկ մնաւիկութեար չեն բավարար միմիայն խոսով, այլև այդ ուղղությամբ գործում են, ընդունում, հասցեի են կատակ բավականին աշխատամբ:

Խեկ մնեմ ի՞նչ ենք անում: Արտակարգ դրույթն ենք հաստառում հարավ-արևելյան Անատոլիայում, Դիհարբար կենտրոնվ: Թերեւս ամենատարօհնակն այն է, որ արտակարգ դրույյան ըջաններում ԱՄՆ տալիս ենք արտակարգ լիազորություններ, որդեսզի հյուսիսային Իրավից հանգած իր զորքերը տեղափորի մեր երկրի տարածքում: Մնաժավորաբենսյան խնդիրը զուց է իսկապէս վեր և ածկել «Արևելյան հարցի»:

Նանք, ովելու իշխանությունն իրենց
ծեռում դահլիճ համար ղիմում ևն մեծ
տերությունների հովանակորությանը և
հանդուժողականություն ևն ցուցաբերու
այս բոլորի հանդեպ. ի վերջո դեսէ և զգ
զան, որ կանգնած են տարակուանից, ցնու
ման, նույնիսկ դավաճանության ետքին:

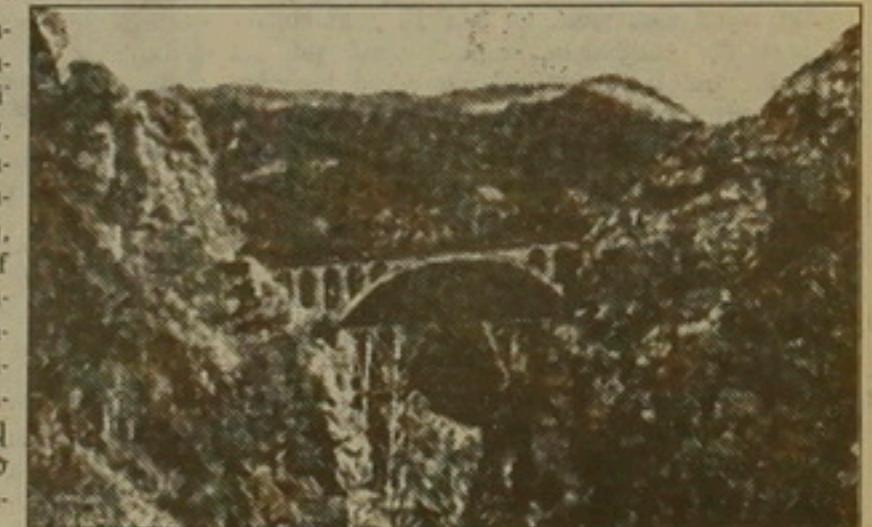
Q կայացած հեղաւըումից հետո մոքածության վարչակարգը փրկելու նորատակով հայտարարված դեսական անկախության մասին լուրը լայն արձագանքությամբ թերամում։ Խրանի ուղիոն առաջին օրը, կրկննով միայն «Ռոյթը» լրատվական գործակալության հաղորդագրությունը, առանց մեկնաբանելու հաղորդի

Խ. Աղրբեցանի անկախացման հնարավոր հետեւանքներն իրանի համար

Իրանցի դիվանագետ Ֆերեյդուն Հովեյդայի մտորումները

այդ լուրը Միայն հաջորդ օրն Իրանի ուսումնական պետական համար առաջարկելու անկախության համար ծավալած շարժումն անվանելով Վաղանցի տեսություն, որ խորհրդային երկիրը տարբե մասնակույրների, ավանդույրների և լեզուների հանրագումար է, և զգուշացնելով անջա տողականության ահավոր հետեւանների մասին: Սակայն հակառակ Իրանի դաւագու նական տեսակեններն արտահայտու մեկնարանությանը, Թեհրանում իրատակվու «Զոմիական-Հայութ» քեր-

ծելու ղատրանից կարող է իրանական Ադրբեջանում նոյնականացնել առաջ քերել անջատողական ձգտությունը։ Ֆերեյդոն Հովհաննեսի համար հիմք է ընդունում Օսմանյան կայսրության ղանգարիչությունը, որի նոյածակն է իր ազդեցության ոլորտի մեջ ներգրավել ցատական Ռուսաստանի տարածքում ապրող քողով քյութքական ժողովությունը։ Հովհաննեսի շիր քացառում, որ Խ. Ադրբեջանում անկախության համար սկզ-

սած շարժման հաջողության դեմքում, մի-
ացյալ Աղրբեջան հիմնելու նոյատակով Ի-
րանում նոյնուս ի հայս կզան նման շար-
ժումներ: Հովեյդայի կարծիքով, Իրանի ներ-
կայիս կրոնական Վարչակարգի առկայու-
թյամբ և Քաղաքական մնկուսացնան դայ-
մաններում կտանգն ավելի մեծ է:

Անդրադառնապակ Խորհրդային Միուրյան, հատկապի Խ. Ադրբեյջանի մուսուլմանների և մահմենդական աշխարհի փոխհարաբերություններին, Հովեյդան մասնավորաբար նեռմ է, թե Խ. Միուրյանում աղրող մուսուլմանները մյուս ժողովությունների համեմատությամբ զարգացման ավելի ցածր մակարդակի վրա գտնվելով հանդերձ, չեն ցանկանա աղրել կրոնական Կարշակագով ղեկավարվող Երկրներում: Խոյժիսկ Իրանի նախագահ Ռահմանջանին, նեռմ է Ֆ. Հովեյդան, համոզվելով, որ Խմամ Խոմեյնիի իսլամական ուղեցույցներով հնարավոր չելուսի Երկրի սեսսավական և սոցիալական խնդիրները, որդեգրել է «քաց դոների» բաղաքանություն, փորձելով նույնիսկ հարաբերորդյուններ հաստատել ԱՄՆ-ի հետ: Հովեյդայի տեսակետով, ույալ և առաջադիմ մուսուլմանների մուսքն Արևելք մեծ քարոզորյուններ կառաջացնի եղանակի Երկրների համար: Ուստի, եզրակացնում է Ֆ. Հովեյդան, Խ. Միուրյան կամ Ռուսաստանի փլուզումը ծեռնություն չել այդ երեսներին:

բայդուս Հովեյդան նում է, թե դեռևս Խ.
Միուրյան կենտրոնական իշխանությունների բոլոր ազգացման սկզբնական շրջանում ոռուակի հաւաքերություններ են հաստատվել մինչեւ սահմանի երկու կողմերում բռնակվող ազգարնակչության միջնեւ։ Սակայն, Վերադարձում է Հովեյդան, միամստրյուն կլինի կարծել, թե հնարավոր է ստեղծել միասնական խալամական ղետություն, Տաճի որ դասմությունից զիտենք, եւ Վերջին տարիների փորձը ցույց է տվել, որ երկու մուսուլմանական ղետությունների կողմից մինչյանց նկատմամբ բուրբոված հակամատություններն ավելի ընդգրկուն են, Տաճ մուսուլմանական և ոչ մուսուլմանական ղետությունների միջնեւ ծագած ընդհարումները։ Միացյալ խալամական ղետության ստեղծումը կարված է մեծ քաղդությունների հետ, նույնիսկ Արքայանների խալիֆայության օրու նուն միավորում Տէղի չունեցավ։ Ուստի Վերջում Եղրակացնում է Ֆ. Հովեյդան, բացառվում է Խ. Միուրյան մուսուլմանների միավորումն իւթի կամ այլ Ներկների մահմեդականների հետ։

Դաֆեզ Եւ Կսարի սրամքութեան

«Վաշինգտոն դուս» թերթի թղթակիցը Սիրիայի նախագահ Շահնեզար Թրամական բորբոքությունը մարզվում է Արաբական Հանրապետությունում, որը 15 տարի ներից ի վեր գտնվում է սիրիական հովանականության տակ:

Ասաղի հետո նեցած հարցադրույթի ժամանակ հարցումներ է ուղղվել նաև Թրակոսակցության ԱՍԱԼՍ-ի վերաբերյալ հարցին Սիրիայի նախագահը դատասխանել է:

- Այսինքն եղիյ ԱՍԱԼՍ-ի՞ն եվ ակնակում...

Ասաղի համար ԱՍԱԼՍ-ն այն եղիյն է, որ սիրիական առարկան աշխարհում: Խոկ ՊKK-ի նաև Ասան ասել է այս անոնք

Ա սահմանական ասել է, թե այդ անունը
երբեք չի լսել—

